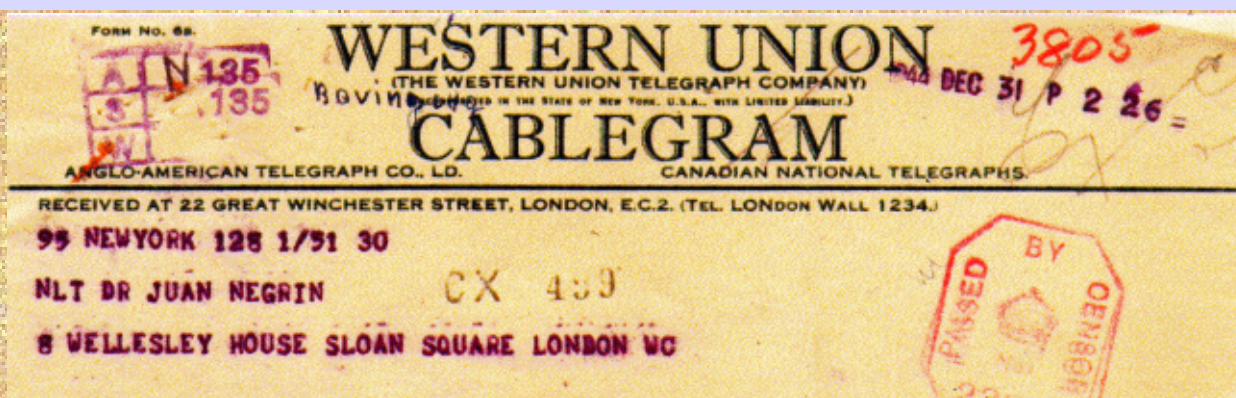

EL PAÍS MÉS RIC DEL MÓN

El Ministeri de Propaganda fundat per Goebbels en la seva franquícia espanyola, comunica darrerament als espanyols que són els més rics del món. Que els seus bancs són també els més rics i que marinen perfectament amb qualsevol vi. Es tracta naturalment dels bancs de peixos i de les espècies marines que poden assaborir els més rics de la casa. L'anunci però fa patxoca, si pots controlar l'atac de riure quan escoltes les primeres paraules amb el to solemne del NO-DO.

CULTURA I ESPORTS

Els aspirants a Policia trenen un dur aprenentatge abans de poder representar la pau als carrers espanyols. Físicament els fan tot tipus de proves que aguanten amb estoic sentit de servei. A l'hora de la gramàtica (molt útil per redactar un informe d'aldarulls per exemple) les coses es compliquen. Els aspirants s'han queixat de la duresa de la prova. "Ode que palabras más complicas", venen a dir. L'autoritat, ha decidit baixar l'exigència del dictat i ara s'aprova amb un 3'5. Els exercicis físics segueixen l'alt ritme anterior.

majoria ex-estudiants de l'ESCAC, es lamentaven per la manca de diners públics com unes Maria Magdalena de la passió de Jesús. Què fotin bon cine d'una puta vegada!

NUA I ALS NÚVOLS

Estem en el temps dels Goya, dels Gaudí i del cinema 2021. Doncs bé, a la cerimònia dels Cèsars francesos va aparèixer l'actriu Corrine Masiero, nueta de cap a peus per defensar els artistes regits per l'estatut de professió privilegiada però coneguts com a intermitents de l'espectacle i que el govern de Macron vol arruïnar. Nosaltres als Goya només vam sentir com els tècnics es volien follar a les actrius però a la brava i a micro obert. I als Gaudí només vam escoltar com una colla de pijos catalans, la

EL SILENCI DELS ANYELLS

A quatre dies de la proclamació del nou govern de la Generalitat, el poble de Catalunya no sap qui es presentarà com a President, ni quin serà el Govern. Les coalicions encara ballen i els pactes segueixen fent-se amb nocturnitat i traïdoria. Preguntariem a la classe política si no fora un detall, informar als votants del tipus de política que pensen fer. Lleis, tendències, planificacions... No té molta importància perquè al final no fan res del que han promès, però quedaria més estètic.

PREMI GAUDI

El Premi a la millor pel·lícula d'aquests any en els premis Gaudí, és un pla fix d'un camp de carxofes. Una veu en Off explica amb detall la guerra dels segadors i l'acompanya un pianista a peu de pantalla. No hi ha diners per a més. El lema de la gala, repetida per tots els guanyadors, era. Es triste de pedir pero mas triste es de robar. Un èxit.

QUAN N'APRENDRAN?

A mig món la pel·lícula JOSEP és una de les més premiades del 2021. Al festival de Cannes, als festivals d'Annecy, d'Atenes o de Guadalajara... i entre altres honors, el premi Louis-Delluc, el « Goncourt del cinéma ». El realitzador Aurel fa un magnífic i àcid film d'animació evocant el destí de Josep Bartolí, dibuixant català fugint del règim de Franco el 1939 i internat en els abominables camps francesos. Mentrestant els que ara manen a Catalunya i a Espanya quan veuen un projecte històric tots tenen la mateixa resposta: No és prou modern ni prou actual! Els camps de la vergonya van ser francesos, el silenci dels imbècils és ben nostre.

LADY DI ÀRAB O ROSA DEL DESERT

malgrat la quimioteràpia, per enaltir millor la resiliència de tot el règim. Durant l'últim any i mig, l'esposa del president siria Bashar al-Assad ha mostrat una altra faceta de la seva personalitat: la de empresària sense escrúpols decidida a enriquir el seu clan malgrat la guerra.

Asma Al-Assad la dona del president siria ha rebut més definicions que qualsevol altra dona al món. De primer va ser la dona siriana amb més glamour. Més tard la Maria-Antonietta pel seu cor fred i caràcter frívol davant la guerra. Després, afectada per càncer, la propaganda estatal la va retratar com la mare valenta, continuant les seves activitats solidàries

POCS PARLEN PERÒ LA CAGUEN

L'Expresident defenestrat per l'estat, Quim Torra, ha publicat un llibre en el qual demostra la seva total incapacitat de comportar-se com a president. "Jo em pensava que faríem la independència i no la guerra entre nosaltres", una frase que NO passarà a la història evidentment. També és especialment contundent contra el futur president de la Generalitat Pere Aragonès. "Em decep. En totes les reunions té sempre un paper passiu, absent, sense intervenir-hi. Normalment, en cada reunió li acabo preguntant si hi té res a afegir. Ho sigui que el president no era capaç de fer-li fer res? Potser haurem de donar les gràcies a Espanya per haver-nos-el tret del damunt?"

